

—02 anvendtes der til Skibsbygning, Maskiner og Ekvipage et Beløb paa 34,000 Kr. Det er altsaa ogsaa Bevillinger, som ligge indenfor en nyere Tid af Rigsdagsarbejdet, og det drejer sig om et Beløb af 148,000 Kr. Det forekommer mig, at det er heldigt, at den højtærede Minister nu giver os Anledning til at kunne se, hvorledes de Penge administreres, der anvendes til vor Marine, og jeg vil haabe, at det vil give Anledning til, at de Embedsmænd, der bære Ansvaret derfor, maa blive dragne frem. Jeg synes, det er uforvarsligt saaledes at bortgive Landets Penge til Reparationer, der vise sig at være saa unyttige, som Tilfældet er her. De Herrens maatte virkelig allerede den Gang kunne have set, at saadanne Skibe som „Tordenskjold“ og „Helgoland“ være forældede og allerede den Gang burde være udrangerede og ikke have været gjorte til Genstand for saa kostbare Reparationer, som der er blevet bevilget til dem. Jeg vil haabe, at dette vil give Anledning til, at vi ikke faa flere Gentagelser af den Slags.

Nu er jeg, som sagt, taknemmelig overfor den højtærede Minister, fordi han har brudt Staven over dette Princip og resolut er gaaet til at kassere disse Skibe, saa at de ikke længere skulle ligge og tage unyttig Plads op, og saa at der ikke længere skal kostes Penge paa deres Vedligeholdelse. Men Spørgsmaalet er for mig, om der ikke var Grund til at gaa adskilligt videre. Det er vist fuldt berettiget, at man foreslaar at udrangere dette Materiel, der ganske sikkert er værdiløst som Led af vor Flaade. Men Spørgsmaalet for mig er, om der ikke findes andre Skibe, om hvilke det samme gælder. Jeg skal saaledes nævne „Odin“, et af vore Panserskibe. Det er sikkert ogsaa et Skib af en meget forældet Bygning og et Skib, der som Kampskib vil være aldeles ubrugeligt. Ja, jeg tror endog, det kunde betegnes som en Forbrydelse at sende Mandskab ud med dette Skib i Krigstid, idet Følgen deraf vistnok kun vilde blive, at „Odin“ vilde ligge paa Havets Bund, før det naaede til at løsne et eneste Skud mod Fjenden. Jeg kan altsaa dele det Ønske, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) udtalte, at dette Forslag maa blive henvist til et Udvalg, for at man der nærmere kan undersøge, om der ikke var Grund til at gaa adskilligt videre, end dette Forslag her antyder.

Det Beløb, man tænker sig skulde

komme ind ved Udrangeringen, andrager en Sum af 414,000 Kr. Jeg er ikke enig med den højtærede Minister i de Transaktioner, som han foreslaar at foretage. Det er en Slags Byttehandel eller Tuskhandel, der her skal finde Sted, idet der skal sælges Materiel for dette store Beløb, og Pengene skulle saa anvendes med det samme. Det er ikke Penge, der gaa ind i Statskassen som en Indtægt. Det forekommer mig, at det er en uheldig Maade at ordne denne Sag paa. Det naturlige er, at naar Staten sælger, bliver det indkomne Beløb opført som en Indtægt paa Statsregnskabet og gaar ind i Statskassen. Saa kommer det andet Spørgsmaal bag efter: Hvilke Udgifter ville vi bevilge af Statskassens Indtægt? Det bliver et Spørgsmaal, som ikke har noget med det første at gøre. Jeg er derfor imod at lave disse Transaktioner, og at man gaar udenom Statskassen og Statsregnskabet. Den naturlige Maade er, at Indtægten gaar ind for sig, og Udgiften gaar ud for sig.

Nu foreslaas det, at der af det indkomne Beløb skal anvendes 320,000 Kr. til en Kaserne, 50,000 Kr. til Omdannelse af „Fyn“ og 44,000 Kr. for at formindske Eksplosionsfaren ved Ammunition her ved København. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Opførelse af en ny Kaserne for det værnepligtige Mandskab til Søes, forekommer det mig, at det er et Spørgsmaal, som ikke bør afgøres i dette Øjeblik. Det forekommer mig, at saa længe vi have Forsvarskommissionen siddende, som skal fremkomme med Forslag om en ny Ordning af vort Forsvar, er det rimeligt at skyde saadanne Spørgsmaal ud, til den Dag en Gang maatte oprinde, da Forsvarskommissionen afgiver sin Betænkning, og Rigsdagen faar at afgøre, hvordan den vil stille sig overfor en ny Forsvarsordning. Hvis vi nu paa Forhaand bygge en Kaserne til 320,000 Kr., forekommer det mig, at man foregriber Ordningen af vort Forsvarsvæsen. Der er jo adskillige Planer oppe med Hensyn til vort Søforsvar. Det er en gammel og yndet Tanke hos mange, at Flaaden skulde flyttes bort fra København og f. Eks. forlægges til Aggersøund, og hvis det skulde blive den Ordning af vort Søforsvar, der skulde blive gennemført ved Lov, vilde det være meget uheldigt, at man havde opført kostbare Kasernebygninger i København, som vilde blive overflødige. Jeg synes derfor, at dette Spørgsmaal ikke kan afgøres nu, fordi man derved vilde foregribe den endelige Ordning